

Maximum rock & roll

&
Vadnak születünk,
borjúnak, bölénynek.
Sólyomnak, hattyúnak.
Nem tudtuk, mit akarunk.
Nem tudtuk, hová menjünk.
Mentünk nyugatnak, délnek.
Próbáltunk elrugaszkodni, szállni.
Eltűnni, el, a fellegek között.
Elúszni a parttól,
elszakadni a valóságtól, a hazától.

&
Messze túl a kukoricaföldeken,
virágzott a gyapot,
szólt a kakas, szállt a blues.
Hangoltak a bendzsóvéredek,
az örökkévalóságot méricskelték,
de aztán elakadtak
a női végtagok című fejezetnél.

&
Achtung, Achtung!
Baj van a ritmussal.
Beugrom a nagybőgőbe.

&

Félszázaz kétezer:

az utolsó belövés,

az utolsó transz,

az utolsó tangó.

Még egy éjszaka,

élni maximum.

Élni tovább, élni valamiből,

felhőkből, fákból, vizekből.

Élni, gépelni, szőnyeget rázni,

nőket bombázni,

szétírni egy kazalnyi feljegyzést.

Szétírni nappalokat, éjeket,

csupa különös, semmirejő valamiket:

galambepe, cápafark, csend pacifik.

Elegem van a jó és

a rossz kompromisszumokból.

Kérni szabad vonalat,

kérni dallamot, szerelmet,

gyomlálni verset, szenvedélyt.

Nyoma sincs felhőknek,

nyoma sincs csóknak, harmatnak,

de azért tudni szeretnék mindent.

Tudni mindent.

&

Elhagytak mind az álmaim.

Tegnap megdöglött a kutyám,

titkon elhagyott a szeretőm.

Kalocsai napok

Gyűrű

Kalocsa,
fecskék városa,
fészkek, gyülekezés hona,
patkókopogás városa,
csendes alkonyat, gerleszó,
útra készülés
otthona,

világ végén búza-
piac, csoda,
tornyok, érsekkert, óvoda,
platánok, paloták sora,
rejtőzködő könyvtár, soha
nem leszek már otthon, soha
nem léssen társam
(Kalocsa)

Távolítás

Dunát keresvén, Duna-partot,
Vajas patakhoz eljutottam!
Néztem a nádat, néztem,
néztem

(nem tartom már bánatom észben),
láttam Vajasban békanyálat,

(nem fáj a szívem már utánad,
elhagyott szégyen és
utálat),

legyűrtem rút szavak békáit
(nem köptem szerte), nem éreztem
Fortuna
fojtó
enigmáit.

*Kigyós ér, Hajós, Ürjek Compós,
Vádéi töltés, Szakmár puszta,
Ruderi Templi,
Csertő,
Réz Tó:*

mocsár voltatok, szavak vagytok.
(Csönd, erős igék:
összeraktok.)

Balparton

Szép, eleven víz,
mosd meg szívemet.
Adj reménységet életemnek.
Fényes hajó elment, idegen volt.
Alvó csónakokra
lépeget a hold.

Alvó csónakok közt
lányok szava szól.
Bokrétát kötöznek nékem valahol.
Bokrétámra leljek: válts meg, Istenem.
Alkony kavicsából verem énekem.

(Kavicsot a vízbe,
vágyaim vetem.
Ringass, idő habja, könnyíts terhemem.
Bocsáss meg, Úr Isten, sírni nem tudok.
Meszes Duna-ágnál
vízre bámulok.)

A felirat

Kalocsa–Szeged

Akácliget
és almáskert között
vezet az út, szép
semmibe
veszek.

Fácán, ölyv, egerésző
macska: betűn
az ékezet.

Uram, Teremtőm, betűd volnék.
Föld fele fordíts,
könyörülj.

Hozsánna-betű.

(Akác,
alma,
csönd: olvasás
körös-körül.)

csibuk

csak ülsz, rendületlenül,
kezedben a pipaszárral
(ezt nézem,
látom,
a nemrég előkerült,
már elsötétedő, feketedő
filmkockákon),
s ha mozdulsz is,
indulsz bármerre,
az utca minden kanyarát
magad rajzolod meg,
határozott vonásokkal,
mint a hajszálerekekkel fedett
kék-rózsaszín felületeket,
a térben, testen,
de most még rendületlenül
ülsz, a kőfalnak vetett háttal,
támasztod a hitt biztonságot,
kezedben a pipaszárral,
a nyugalmat építed, mondod,
minden pizsoktól,
tört szemcséktől
mentes álmot,
és koromnál fogva,
szemtelenül és durván
a nők ruhája alá lesek,
látok,
amikor pillanatokra elélem állnak,
háttal a falnak,
biztonságban,
még akkor is, ha feketére
ég a körmöm, mondod,
csak ülsz rendületlenül,
kezedben a pipaszárral.